

spændende valg, som vi alle sammen er meget optagede af.

Jeg er p.t. optaget af at få vedtaget et par af de ændringer her, som vi ikke har lagt os 110 procent fast på, hvis nogen er i stand til at komme med noget bedre. Vi ledte efter en lavbureaukratisk ordning for at øge incitamentet, så vi vil gerne have noget, der er letforståeligt. Vi vil også gerne have noget, der er let at administrere, altså med mindre bureaukrati i det. Det har vi fundet med det forslag med de 30.000 kr., og der takker vi i dag for, at Venstre har givet tilsagn – jeg håber også, at det kommer fra De Konservative – om, at vi sætter os sammen og prøver at kigge på, om det er muligt at finde ud af en løsning på det problem, som mange har påtalt. Jeg har altså tilsyneladende større held med mit forehavende ved at fremlægge konkrete forslag end hr. Bent Bøgsted i forhold til at samle flertal. Jeg vil gerne sige til hr. Bent Bøgsted, at man jo ikke rigtig kan få indflydelse på noget, når man ikke selv tog et medansvar i 1998.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Nu siger hr. Bjarne Laustsen, at ordningen her har fungeret med succes siden 1978. Jeg kunne godt tænke mig at høre fra hr. Bjarne Laustsen, om det succeskriterium i sig selv er et argument for ikke at foretage nogle ændringer eller justeringer.

Det andet, jeg godt kunne tænke mig at få en opfattelse af fra hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet, er, om alle de her udtalelser fra eksperter og økonomer om den demografiske udvikling, hvor vi ved, at et meget stort antal personer vil forlade arbejdsstyrken og få vil træde ind, slet ikke bekymrer hr. Bjarne Laustsen. Jeg forstod, at den bekymring også var motiverende for i 1998 at lave nogle ændrede regler. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om det ikke bekymrer, at vi ved, at der er så mange hænder, der forlader arbejdsmarkedet.

Endelig siger hr. Bjarne Laustsen, at en ændring af efterlønsordningen slet ikke vil koste nogen penge, fordi folk alligevel bare skal på dagpenge. Kunne man ikke forestille sig, at nogle af dem, der ikke gik på efterløn, måske blev på arbejdsmarkedet?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det, der bekymrer mig, er, om der er arbejde til seniorerne, altså om arbejdsmarkedet står til rå-

dighed for den gruppe af folk. Det er hovedproblemmet nummer et. Dernæst har vi skruet efterlønsordningen sammen efter, hvad der var behov for. Det behov er inden for de seneste par år ikke blevet mindre, fordi der har været en stigning i ledigheden. Vi oplever, at folk bliver tvunget på efterløn. Derfor forholder vi os til det.

Succes er jo, hvis en ordning fungerer og folk er tilfredse med den og det stadig væk er sådan. Sådan var det i hele den tid, som SR-regeringen var ved magten, og vi undgik de flaskehalsproblemer, som var mange andre steder, i andre lande og dele af verden, selv om vi havde den her ordning. Der var ingen flaskehalsproblemer på arbejdsmarkedet af nævneværdig karakter.

Op så sidder der nogle folk i CEPOS og finder ud af, at man kan spare 12 mia. kr. Det er da fantastisk, at en masse af de rigeste mennesker i landet, der har sørget for sig selv – altså for, kan vi se, igennem kontrakter, opsigelsesaftaler og ting og sager at blive forgyldt i begge ender – kommer frem til, at det eneste saliggørende for dem er at afskaffe f.eks. efterlønsordningen og sørge for, at ordninger, f.eks. overførselsindkomsterne, ikke bliver reguleret. Det har jeg ikke særlig meget respekt for, det er ikke særlig konstruktivt.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg har ikke yderligere kommentarer.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg bemærker jo, at vi efterhånden står i en situation, hvor ganske mange mennesker på arbejdsmarkedet har private opsparinger. Det gælder så vel inden for LO-området som uden for LO-området.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets ordfører, om han ikke synes, at det er en forkert prioritering, at vi i øjeblikket bruger i størrelsesordenen 10 mia. kr. – jeg bruger med vilje beløbet 10 mia. kr., fordi jeg nu antager, at de 14 mia. kr. alligevel ville brugt på mennesker, som var nedslidte og derfor skulle have en eller anden form for overførselsindkomst – på at lade folk med arbejdsevnen i behold, og som er i job, er i beskæftigelse, trække sig tidligt tilbage fra arbejdsmarkedet på det offentliges regning. Kunne den socialdemokratiske ordfører ikke forestille sig, at man kunne bruge pengene bedre ved f.eks. at lade dem tilflyde de mennesker,